

**MINISTERUL FINANTELOR
PUBLICE**

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală de
Soluționarea Contestațiilor

ANAF

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor, nr. 17, sector 5,
București, CP 050741
Tel./ fax: 021.319.97.54
021.336.85.48
Email: contestatii.anaf@anaf.ro

DECIZIA nr. / .04.2019

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. 000/2018

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de persoana fizică X, prin adresa nr. 000/2018, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 000/2018 asupra contestației formulată, aflata in original la dosarul cauzei.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, având ca obiect suma de 0 lei, reprezentând:

- 0 lei impozit venit;
- 0 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 0 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

În raport de data comunicării actului administrativ-fiscal contestat, potrivit semnăturii de pe adresa de înaintare nr. 000/2018, aflata in copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, așa cum reiese din stampila registraturii generale ANAF aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatănd că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(5) lit.c) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică X.

I. Persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit în cadrul verificărilor fiscale la persoane fizice nr. 000/2018, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2018, de către Direcția de Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F., pentru următoarele considerente:

Contestatarul considera ca a prezentat inscrisurile doveditoare cu privire la provenienta sumelor, insa organele de verificare fiscala nu au tinut cont de aceste documente.

Astfel, contestatarul sustine ca a imprumutat de la A in 2014 suma de 0 euro, conform contractului de imprumut, avand calitatea de beneficiar al sumei imprumutate, chiar daca apare ca si co-debitor B si in perioada 2014-2015, suma de 0 euro, inasa nu a intocmit un act in acest sens avand in vedere relatia de prietenie.

De asemenea, contestatarul sustine ca a imprumutat in 2014, de la C, suma de 0 euro, inmanata in transe conform contractului de imprumut.

Totodata, contestatarul invoca faptul ca a imprumutat suma de 0 euro de la D, conform contractului anexat la contestatie.

Prin urmare, avand in vedere ca sumele provin din imprumuturi, contestatarul solicita admiterea contestatiei.

II. Prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2018 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice, au constatat următoarele:

In urma verificarii situatiei fiscale personale, organele de verificare fiscala au constatat ca persoana fizica X a utilizat dintr-o sursa neidentificata de catre organele de verificare fiscala, fonduri mai mari decat cele provenite din surse impozabile declarate sau din surse neimpozabile identificate, in quantum de 0 lei, din care 0 lei in anul 2014 si 0 lei in anul 2015.

Persoana fizica a declarat prin raspunsurile la nota explicativa nr. 000/2018 si nr. 000/2018, ca in perioada verificata a obtinut venituri si ca sursa fondurilor utilizate pentru creditarea societatii o reprezinta imprumuturile personale, fara a prezenta documente justificative in acest sens.

Or, avand in vedere ca persoana fizica nu a prezentat niciun document justificativ pana la data discutiei finale, constatările fiscale au avut la baza documentele detinute si obtinute de organele de verificare. Astfel, din Declaratia de patrimoniu si de venituri inregistrata sub nr.

000/2018, transmisa de persoana fizica, a rezultat ca nu exista date si informatii inregistrate nici la capitolul A privind „Elemente de patrimoniu”, respectiv nici la capitolul B privind „Elemente de venituri”, aceasta nedetinand bunuri imobile, mobile, active financiare, alte bunuri, titluri si/sau detineri a caror valoare depaseste 10.000 lei, polite de asigurare, cheltuieli sau datorii, atat in tara cat si in strainatate.

In ceea ce priveste soldul initial in numerar la purtator la data de 01.01.2014, organele de verificare fiscala au constatat ca persoana fizica X nu a prezentat nicio proba din care sa rezulte existenta unui sold in numerar, astfel nu s-a retinut niciun sold initial al numerarului la aceasta data.

In ceea ce priveste fluxul de numerar in perioada verificata, acesta a fost determinat analizand informatiile cuprinse in declaratia de patrimoniu si venituri, raspunsurile la nota explicativa nr.000/2018 si extrasele conturilor bancare deschise pe numele persoanei verificate.

In perioada verificata, persoana fizica verificata a derulat operatiuni de creditare a societății Y SRL, efectuate prin depunerea in numerar in contul bancar al societatii, dupa cum urmeaza: in anul 2014 – suma de 0 lei si in anul 2015 – suma de 0 lei.

Astfel, în baza prevederilor art. 79¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.73, art.145 alin.1 si alin.2 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare art.1 alin.21, art.22 alin.1 si alin.2, art.23 din O.P.A.N.A.F. nr.675/2018 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, organele de verificare fiscală au stabilit impozit pe venit pentru perioada 2014-2015 în sumă de 0 lei, pentru care, au calculat accesorii aferente în sumă de 0 lei lei, reprezentând 0 lei dobânzi și 0 lei penalități de întârziere.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit în sumă de 0 lei și accesorii aferente în sumă de 0 lei stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2018, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare

aferente perioadei 2014-2015, în condițiile în care persoana fizică contestatară nu a probat sursa fondurilor utilizate.

În fapt, urmare verificării fiscale a persoanei fizice X, având în vedere că persoana fizică verificată nu a prezentat niciun document justificativ până la data discuției finale, pentru a dovedi sursa utilizării de fonduri, organele de verificare fiscală au constatat, în baza documentelor și informațiilor deținute sau obținute în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ca în perioada 2014-2015, persoana fizică a utilizat fonduri în suma de 0 lei, din care 0 lei în anul 2014 și 0 lei în anul 2015 și au stabilit suplimentar în sarcina persoanei fizice pentru perioada verificată un impozit pe venit de plată în sumă de 0 lei și accesorii în sumă de 0 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 138 alin. (10), alin. (11) și alin. (12), art. 145 alin (1) și alin. (2) și art. 146 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”ART. 138

*(10) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.****).*

(11) În cazul în care există diferențe între veniturile stabilite potrivit alin. (10) și veniturile declarate de persoana fizică, organul fiscal central solicită persoanei fizice informații și documente pentru clarificarea diferenței.

(12) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.”

”ART. 145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”ART. 146 Decizia de impunere

(1) *Raportul prevăzut la art. 145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]*

(3) *În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere”,*

coroborate cu prevederile art. 1, art.33, art. 34 și art. 35 din Ordinul președintelui ANAF nr. 3733/2015 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

”ART. 1

Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

ART. 33

În cadrul verificării situației fiscale personale, organul fiscal efectuează următoarele activități:

a) examinarea oricăror înscrisuri sau informații despre activitatea persoanei fizice verificate referitoare la intrările și ieșirile de fonduri și la creșterea sau descreșterea elementelor patrimoniale pe perioada verificată, avându-se în vedere operațiunile care au condus la stabilirea diferenței semnificative în cadrul verificării fiscale prealabile documentare, precum și, după caz, alte operațiuni care pot influența situația fiscală personală, rezultate din documentele sau informațiile puse la dispoziție de persoana fizică verificată sau obținute de organul fiscal pe parcursul efectuării verificării situației fiscale personale;

b) selectarea metodei indirecte de stabilire a veniturilor care va fi utilizată în cadrul verificării;

c) stabilirea bazei impozabile ajustate prin metode indirecte, pentru perioada verificată, pe fiecare categorie de venit supusă impozitării (venituri din surse identificate și/sau din surse neidentificate);

d) stabilirea impozitului pe venit suplimentar datorat de persoana fizică pentru perioada verificată.

ART. 34

Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;*
- d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;*
- e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.*

ART. 35

La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei impozabile, organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, exercitându-și dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității.”

Se reține că, organele de verificare fiscală, la stabilirea stării de fapt fiscale au examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare.

Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și cheltuirii fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART. 79¹

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă

pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Urmare verificării fiscale a persoanei fizice X, organele de verificare fiscală au stabilit ca în perioada 2014-2015, persoana fizică a utilizat fonduri din surse neidentificate în suma de 0 lei, din care 0 lei în anul 2014 și 0 lei în anul 2015.

Deși cu ocazia verificării fiscale, persoana fizică nu a prezentat documente din care să reiasă sursa fondurilor cu care a creditat societatea Y SRL cu suma de 0 lei, fapt ce reiese din Nota explicativă nr.000/2018, se reține că, cu ocazia formulării contestației împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2018, persoana fizică X a depus în susținere, următoarele documente:

- contractul de împrumut încheiat în 2014, cu A, pentru suma de 0 euro;
- contractul de împrumut încheiat în 2014, cu C, pentru suma de 0 euro;
- contractul de împrumut încheiat în 2014, cu D, pentru suma de 0 euro.

Cât privește împrumutul în suma de 0 euro, contestatarul a invocat că nu au fost întocmite documente, invocând relația de prietenie cu persoana fizică A.

1. În ceea ce privește împrumutul în suma de 0 euro de la persoana fizică A, se reține că, contestatarul a prezentat contractul de împrumut încheiat în 2014, între A, în calitate de împrumutator și X și B, în calitate de împrumutați și co-debitori, prin care împrumutatorul acordă împrumutaților un împrumut pecuniar în suma de 0 euro, cu precizarea că obligația de restituire a împrumutului este o obligație indivizibilă, cu efecte precizate în art.1425 Cod Civil. Prin contract este prevăzut că împrumutul se acordă pe un an calendaristic, de la data semnării contractului și poate fi prelungit de comun acord doar în mod expres, printr-o anexă la contract.

Din analiza contractului de împrumut se reține că data încheierii contractului este în 2014, iar data restituirii împrumutului este la un an

calendaristic de la data semnării contractului, respectiv în 2015, nefiind prezentat niciun act adițional de prelungire a acestui termen.

De asemenea, se reține ca data restituirii a fost stabilită în perioada supusă verificării, iar persoana fizică nu a depus niciun document din care să rezulte ca această restituire a avut loc.

Mai mult, persoana fizică nu a depus niciun document din care să reiasă ca împrumutatorul ar fi putut deține suma împrumutată.

2. În ceea ce privește împrumutul în suma de 0 euro de la persoana fizică C, se reține ca, contestatarul a prezentat contractul de împrumut încheiat în 2014, între C, în calitate de împrumutator, B și X, în calitate de împrumutați și Z SRL și Y SRL, în calitate de garant, prin care împrumutatorul preda cash suma de 0 euro numitelor B și X, cu titlu de împrumut, după cum urmează: 0 euro la data încheierii contractului, 0 euro în 2014 și 0 euro în orice zi din perioada 01.2015.

Prin contract se precizează ca împrumutații B și X se obligă să restituie cash suma primită cu titlu de împrumut, astfel: 0 euro până la data de 30.01.2015, 0 euro până la data de 28.02.2015, în perioada martie – noiembrie 2015 până la data de 30 a lunii câte 0 euro pe lună și 0 euro până la data de 21.12.2015. Partile au convenit aplicarea dobânzii legale aferente sumelor împrumutate, sens în care, obligația de plată a dobânzii curge separat pentru fiecare sumă împrumutată, începând cu data predării acesteia.

Astfel, se reține ca atât data încheierii contractului, respectiv 12.2014, cât și data restituirii împrumutului, respectiv în decursul anului 2015 în mai multe tranșe, se află în perioada supusă verificării nefiind prezentat niciun act adițional de prelungire a acestui termen.

Urmare verificării situației fiscale personale, pe baza documentelor deținute/obținute de organele de verificare fiscală s-a constatat faptul că în anii fiscali 2014 și 2015, persoana fizică nu a realizat venituri dar în schimb au fost identificate utilizări de fonduri în suma de 0 lei, în anul 2014 și respectiv în suma de 0 lei, în anul 2015, în condițiile în care veniturile declarate au fost în suma de 0 (zero) lei.

De asemenea, se reține ca persoana fizică nu a depus niciun document din care să reiasă ca împrumutatorul ar fi putut deține suma împrumutată.

3. În ceea ce privește împrumutul în suma de 0 euro de la persoana fizică D, se reține ca, contestatarul a prezentat contractul de împrumut încheiat în 2014, prin care împrumutatorul declară că acordă cu titlu de împrumut împrumutătorului suma de 0 euro, cu obligația împrumutatului de

a restitui suma imprumutata, fara dobanda, in termen de 24 luni, respectiv pana în 2016.

De asemenea, se retine ca persoana fizica nu a depus niciun document din care sa reiasa ca imprumutatorul ar fi putut detine suma imprumutata.

Mai mult, contestatarul nu a depus documente/acte aditionale la contractul incheiat privind prelungirea termenului de restituire al imprumutului si nici documente din care sa reiasa ca imprumutul a fost restituit, avand in vedere ca persoana fizica X nu a obtinut venituri in perioada 2014-2015.

4. In ceea ce priveste imprumutul in suma de 0 euro, de la persoana fizica A, se retine ca, nu au fost prezentate documente, contestatarul invocand relatiile de prietenie avute cu imprumutatorul.

Față de reținerile organelor de verificare fiscală, raportat la susținerile contestatarului, organul de soluționare a contestației reține că:

Pentru a justifica împrumuturile în cuantum de 0 euro, persoana fizica X, pentru suma de 0 euro, nu a prezentat niciun document justificativ care să ateste că a făcut obiectul unui împrumut, iar pentru suma de de 0 euro a prezentat 3 contracte de împrumut, încheiate cu diverse persoane fizice în anul 2014, cu termene de restituire între 1 și 2 ani.

In ceea ce priveste sustinerea contestatarei conform careia pentru imprumutul in suma de 0 euro nu au fost intocmite acte/ documente avand in vedere relatia de prietenie cu persoana fizica A, se retine ca, pentru suma de 0 euro, imprumutata de la aceeasi persoana fizica, contestatarul a incheiat contract de împrumut, astfel sustinerea contestatarului nu se poate retine in solutionarea favorabila a cauzei avand in vedere ca nu a fost încheiat vreun document care să certifice acordarea unei sume aproximativ de trei ori mai mare decât cea contractată, de la aceeași persoană.

Totodata, se retine ca in cuprinsul declarației de patrimoniu și de venituri depusă în 2018, persoana fizică nu a menționat că are datorii sau că ar fi restituit sume de bani, or conform contractelor de împrumut prezentate, avea obligația de a le restitui în anul 2015, respectiv inceputul anului 2016, nefiind prezentate documente/acte adiționale prin care sa se modifice clauzele contractelor de împrumut în ceea ce privește prelungirea termenului de restituire a sumelor.

Or, avand in vedere ca sumele de bani împrumutate de X, în anul 2014, nu au fost probate că ar fi fost restituite, la termenele prevăzute (2015 - 2016), reprezintă o uzanță și nu poate fi omisă atitudinea pe care o persoană obișnuită cu minimă diligență pentru veniturile sale, dacă

împrumută unei alte persoane fizice sume considerabile de bani, se asigură că se află în continuare în posesia unui contract care să ateste o creanță certă, lichidă și exigibilă sau fără a efectua un demers sau a întocmi un act care să aibă ca efect suspendarea sau întreruperea termenului prescripției.

De asemenea, se retine ca obligațiile asumate de către persoana fizică verificată prin contractele de împrumut, respectiv restituirea sumei de 0 euro până în anul 2015 și a sumei de 0 euro până în anul 2016 sunt mult peste capacitatea de rambursare a persoanei fizice verificate, raportat la faptul că, organele de verificare fiscală au constatat, în urma verificărilor și analizelor efectuate, în temeiul dispozițiilor art. 139 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 21 din OPANAF nr. 000/2018 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, asupra documentelor aflate în baza de date a ANAF și din informații cu privire la veniturile declarate pe fiecare categorie de venit de către persoana fizică sau de plătitorii de venit, ca în anul fiscal 2014, respectiv anul fiscal 2015, persoana fizică X, nu a realizat venituri declarate la organul fiscal.

Mai mult, se retine ca atât în contractul încheiat în 2014 cu persoana fizică A, cât și în contractul încheiat în 2014 cu persoana fizică C, persoanele împrumutate sunt X și B, de unde reiese că de suma împrumutată nu dispune doar persoana fizică X.

Potrivit art.10 alin.(1), alin.(2) și art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, persoana fizică verificată are obligația de a prezenta documente doveditoare pe parcursul efectuării verificării, respectiv:

“Art.10 Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să coopereze cu organul fiscal în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penală și procesual penală.

(2) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.”

“Art.73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Totodata, prevederile art.6 alin. (1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizeaza ca:

„Art. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. (...).

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.”

coroborat cu cele ale art.55 din același act normativ, potrivit cărora:

„Art. 55 Mijloace de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

- a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/plătitorului și a altor persoane;*
- b) solicitarea de expertize;*
- c) folosirea înscrisurilor;*
- d) efectuarea de constatări la fața locului;*
- e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.*

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.”

Din interpretarea prevederilor legale invocate, se reține că legiuitorul a prevăzut, pe de o parte cui aparține atribuția de apreciere asupra stării de fapt fiscale și în funcție de ce mijloace de probă se face aprecierea, iar pe de altă parte cum își exercită organele de verificare fiscală dreptul de apreciere.

Or, se retine ca simpla prezentare a contractelor, fără prezentarea altor mijloace de probă care să ateste suma de 0 euro, avand in vedere ca potrivit art.10 si art.58 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, persoana fizică verificată avea obligația de a coopera cu organele de verificare fiscală și de a furniza acestuia informațiile necesare în vederea determinării stării de fapt

fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de acesta în întregime, conform realității și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi erau cunoscute, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Având în vedere cele reținute, organul de soluționare a contestației reține că în mod corect organele de verificare fiscală nu au luat în considerare la stabilirea situației fiscale personale împrumuturile acordate de persoanele fizice A, C și D în sumă de 0 euro.

Fată de cele reținute, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din Ordinulpreședintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X, pentru suma de **0 lei**, reprezentând impozit pe venit.

Referitor la **accesoriile în sumă de 0 lei**, reprezentând dobânzi în sumă de 0 lei și penalități de întârziere în sumă de 0 lei, aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr.000/2018 pentru impozitul pe venit în sumă de 0 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarii reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, ca o consecință **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru aceasta suma, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2018 emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice pentru suma totală de **0 lei**, reprezentând:

- 0 lei impozit venit;
- 0 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;

- 0 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,